

ПРОТОКОЛ

№ 31

гр. Бургас, 10.02.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Х.

Членове: Кремена Ил. Лазарова
Мая П. Величкова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева и прокурора Г. Хр. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от Мая П. Величкова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20212000600041 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

Съдебното заседание започва в 14.30 часа, поради закъснение на адв. Д. М. и подсъдимия К.С..

Апелативна прокуратура-Бургас се представлява от прокурор Х..

Жалбоподателят подсъдим С.Д., се явява лично, заедно със защитника адв. Д. М..

Защитникът М. Тр. Д.-*** на подсъдимия, не се явява, редовно призован.

Жалбоподателят подсъдим К.С., се явява лично, заедно със назначения служебен защитник адв. М.А.

Жалбоподателят частен обвинител А.В., не се явява, редовно призован.

Явява се повереникът му адв.К.К..

Не се явява повереникът адв.Ж.А., редовно призована.

Вещото лице Й.Й., се явява лично.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Липсват пречки, моля да дадете ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Не възразявам да се даде ход на делото, въпреки че отсъства *** ми, който е мой защитник.

ПОДСЪДИМИЯТ С.: Да се даде ход на делото.

Като констатира, че не са налице процесуални пречки, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдът сменя самоличността на в.л.Й. М. Й.-53 г. ***, без родство със страните.

Предупредена за отговорността по чл. 291 НК. Обещава да даде заключение по знание и съвест.

Съдът прочита заключението по изготвената психологична експертиза, намираща се на л.181-л.187 от делото.

ВЕЩО ЛИЦЕ Й.: Представила съм писмено заключение, което поддържам. Искам само да вметна, мисля че има малко разминавания в юридическите термини „увлечение и лекомислие“. В самата експертиза използвам тези думи като „по-наивно поведение“ на освидетелствания С..

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРА

ВЕЩО ЛИЦЕ Й.: В моята работа първо правя изследването, за да няма някакво влияние от други документи и други изследвания. Правя си изследването, правя си резултатите. Запознах се с материалите по делото при изготвянето на експертизата.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. К.: Искам да ви попитам, дали лекомислието и увлечението е към момента на стрелбата от него към таксиметровия шофьор

АДВ. А.: Противопоставям се на така зададения въпрос на адв.К.. Този въпрос няма нищо общо със специалните знания, които притежава вещото лице. Аз смятам, че не само психолог, едва ли има експерт на земята, който може да каже, в едно разстояние от 2 секунди, как се е променяло състоянието на подсъдимото лице, включително и в конкретния случай.

ВЕЩО ЛИЦЕ Й.: Не мога да уточня нищо към заключението си по т. 3 за времеви момент.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. А.

ВЕЩО ЛИЦЕ Й.: Има скрита депривация и открита депривация. Много често човек с депривация може да твърди, че няма. В един разговор, който ние проведохме, аз стигнах до извода, че той е бил много добре с баба си и дядо си, и по никакъв начин не са му липсвали родителите. На база на цялата съвкупност от доказателства съм стигнала до извода, че не се касае за депривация.

АДВ. М.: Нямам въпроси към вещото лице.

Подсъдимите заявиха, нямат въпроси към вещото лице.

Съдът приема заключението на вещото лице, на която определя възнаграждение в

размер на 463.20 лева, заедно с 30 лева за явяване в днешно съдебно заседание платими от бюджета на съда.

Съдът прикани подсъдимите, ако желаят да дадат обяснения.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Няма да давам обяснения сега.

ПОДСЪДИМИЯТ С.: В този момент няма да давам обяснения.

Съдът констатира, че между обясненията на подсъдимите, дадени в първоинстанционното съдебно следствие, има съществени противоречия, поради което на основание. чл.143 ал.1 от НПК следва да се поставят в очна ставка, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПОСТАВЯ подсъдимия С.Д. и К.С. в очна ставка.

Съдът пристъпи към провеждане на очната ставка.

ВЪПРОС КЪМ ДВАМАТА ПОДСЪДИМИ: Познавате ли се и в какви отношения сте помежду си?

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: През 2017г. с подс.С. живеехме в общежитието на спортното училище в *** и понякога излизахме заедно. Сега не се виждаме. От 2017г., след инцидента, не сме излизали.

ПОДСЪДИМИЯТ С.: Познавахме се и бяхме приятели. От инцидента не излизаме.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: На кого беше идеята или инициативата относно настоящия случай?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Първоначално К. даде идеята да оберем таксиметров шофьор. Беше през деня същия ден, когато се случи инцидента.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ С.: Вярно ли е това, което казва подс. Д.?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Не е вярно. Той даде идеята, мисля че беше същия ден. Не си спомням точна дата, една вечер се уговорихме, говорихме си за това, че ще го направим, че ще оберем таксиметров шофьор. Беше през деня същия ден, когато се случи инцидента. Той даде идеята, мисля че беше същия ден. Предходната вечер си говорихме друго, не се сещам вече какво.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: На кого бяха двата сака и кой, какво сложи в тях и конкретно - пушката и пистолета?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Единият сак беше мой, другия – негов, не помня цветовете им. В единия сак бяха негови дрехи, в другия – мои. Пушката е негова. Пушката беше в неговия сак, той я сложи в неговия сак, където бяха неговите дрехи. Пистолетът беше в моя сак.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ С.: Вярно ли е това, което твърди подс. Д.?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Не е вярно. Знам, че пушката беше в сак, като

саковете бяха два – единият негов, другият мой, но не си спомням пушката в кой сак беше. Знам, че пистолетът беше в Д., не в сак, като не мога да кажа, дали е бил в джоба му или някъде другаде. Мисля, че в единия сак имаше едно мое червено горнище.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Вярно ли е, че пистолетът е бил във Вас, а не в сака?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Помня, че пистолетът беше в сака, не е бил в мене.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Кой сглоби пушката и кой я извади от сака, както и да обясните за пистолета?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: С. си изкара пушката от сака и я сглоби. Тя беше разглобена, мисля че се пречупваше някак си, доколкото си спомням. След като я сглоби, я зареди. Пушката се зарежда с един патрон.

Аз изкарах пистолета от моя сак. Преди да вкарам пистолета в сака, аз го заредих с газови патрони – не мога да си спомня колко на брой бяха. Не си спомням дали пълнителят беше пълен. Не знам колко патрона събира пълнителя на този пистолет.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ С.: Вярно ли е това, което твърди подс. Д.?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Не е вярно, че съм сглобявал пушката. Не е вярно, че пистолетът беше в сака, той беше в него още като тръгнахме. Д. сглоби пушката като слязохме от първото такси. Не знам кой я заредил, аз само я взех. Няма как да съм аз, мисля че беше заредена. Мисля, че и пистолетът беше зареден. Той сам го извади и започна да стреля.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Кой пръв стреля по пострадалия?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: По пострадалия пръв стреля К.. Той стреля само един път от мястото, където беше застанал – встрани на пътя, в канавката. Аз стрелях след това с пистолета три пъти между краката и коленете на пострадалия.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ С.: Вярно ли е това, което каза подс. Д.?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Мисля, че не е вярно. Той стреля първи. Аз не съм стрелял въобще с пушката, не съм докосвал въобще спусъка. Като чух, че той стреля, аз хвърлих пушката на земята, станах и побягнах. Аз бях легнал на земята и докато се изправях, я хвърлих. Не си спомням просто къде я хвърлих. Мисля, че не натиснах спусъка на пушката. Изстрел от пушката имаше. Мисля, че беше в момента на изправянето ми от земята, пушката гръмна. Аз спусък не съм натискал. Мисля, че носих известно време пушката и я хвърлих.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ С.: Кой и от къде ви снабди с патроните за газовия пистолет и пушката?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Не знам от къде, но С. и за пушката, и за пистолета донесе патроните. Не знам С. от къде ги взе, но той ги даде. Не знам пушката с колко патрона беше. Не знам и пистолета с колко патрона бяха заредени. Изобщо не знам с

колко патрона пушката и пистолета стрелят.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Вярно ли е това, което твърди подс. С.?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Не е вярно, че аз съм донесъл патроните за пушката и пистолета. Даже помня, че К. каза, че е взел патроните за пушката от някакъв дядо. Патроните за пистолета двамата отидохме да ги купим от ловен магазин в ***. Патроните бяха газови. Не помня колко точно купихме.

ВЪПРОС КЪМ ДВАМАТА ПОДСЪДИМИИ: Защо и за какво взехте дрехите в саковете?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: За да не ни видят в общежитието с едни и същи дрехи.

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Изобщо не си спомням защо ги взехме тези дрехи.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Кой, кой сак е носил?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Не си спомням, но вероятно аз съм си носил моя сак, той – неговия.

ВЪПРОС КЪМ ПОДСЪДИМИЯ С.: Вярно ли е това?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Не си спомням.

ВЪПРОС НА АДВ.К. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Вие казахте, че той ви е казал, че е взел патроните за пушката от някакъв дядо. Можете ли да кажете, колко дни преди случката сте видели патроните?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Същият ден К. ми каза, че е взел патроните за пушката от някакъв дядо. Патроните за пушката бяха 9 броя. Не си спомням къде са останалите патрони. Не си спомням колко патрони за пушката сме държали.

ВЪПРОС НА АДВ.К. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Кога видяхте за пръв път пушката и от кога знаехте, че има пушка?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Същият ден видях пушката. К. просто ми каза, че има пушка. Не знам колко дни преди този случай. Същият ден видях пушката. Преди това не съм я виждал пушката.

ВЪПРОС НА АДВ.А. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Как изглежда канавката, където казахте, че е стоял подс.С.?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Беше тъмно, само пътят беше осветен и не помня какъв беше релефът на канавката, където лежеше С..

ВЪПРОС НА АДВ.А. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Когато пушката е гръмнала, вие на къде гледахте, къде ви беше местоположението?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Когато С. стреля, аз бях до предна дясна врата, а пострадалият таксиметров шофьор беше до багажника.

НА ВЪПРОС НА АДВ.М. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Имаште ли със С. уговорка да си преобличате дрехите, след като беше повикано второто такси?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: След като тръгна първото такси, не сме имали уговорка да се преобличаме.

ВЪПРОС НА АДВ.М. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Имаше ли уговорка между теб и К., той да отиде на определено място и да стреля с пушката, а ти да стреляш с пистолета?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Не сме имали уговорка със С., преди да дойде второто такси, аз да стрелям с пистолета, а той с пушката по пострадалия.

ВЪПРОС НА АДВ.М. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Някога, по някаква повод и причина, имал ли си знанието, че пушката, с която е произведен изстрел може да се зарежда с бойни патрони, че тя може да наранява?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Пушката я видях за пръв път в деня на инцидента, не сме стреляли с нея и няма как да знам, с какви патрони я заредена. С., когато ми каза, че е купил патрони ми каза, че е купил патрони, не ми е уточнявал какви са.

ВЪПРОС НА АДВ.М. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ Д.: Може ли да направиш разграничение между видове боеприпаси, да разграничиш боен патрон от халосен?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Не се занимавам с оръжие, не мога да отговоря.

ВЪПРОС НА АДВ.М. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ С.: Имали ли сте уговорка, когато повикахте второто такси, да си преобличате дрехите?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Не си спомням за дрехите да сме имали уговорка.

ВЪПРОС НА АДВ.М. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ С.: Имали ли сте уговорка да се произведе изстрел от канавката по посока на самия шофьор, т.е. ти да стреляш с тази пушка по шофьора?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Да, имаше такава уговорка с Д..

ВЪПРОС НА АДВ. М. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ С.: Ти наясно ли беше, че като имаше уговорка да стреляш с тази пушка в посока на шофьора, тази пушка ще нарани шофьора? Това е бойна пушка и може да го убие.

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Не бях наясно, че с тази пушка мога да нараня шофьора и да го убия.

АДВ. М.: Нямам въпроси повече към очната ставка.

ВЪПРОС КЪМ ДВАМАТА ПОДСЪДИМИИ: Имате ли въпроси помежду си?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Нямам въпроси.

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Интересно ми е, С. като не е виждал пушката, откъде знае с колко патрона е била?

ОТГОВОР НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Още докато бяхме в общежитието К. тогава ми я

показва и аз тогава видях, че се зарежда с един патрон.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Нямам въпроси.

ПОДСЪДИМИЯТ С.: Нямаме повече въпроси.

Съдът приключи очната ставка.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по доказателствата.

АДВ. К.: Нямам доказателствени искания.

АДВ. А.: Принципно нямаше да имам доказателствени искания, но тъй като и днес в съдебно заседание се прокрадна едно съмнение, че моя подзащитен е тренирал стрелба, т.е. имал някакви познания, възможно е да греша и да не си спомням, но аз смятам, че по делото няма никакви такива данни. Безспорно и двама подсъдими са тренирали бокс. Разпитан е треньорът им за техните възможности, заслуги и т.н. За да бъде изчистен този въпрос бих направила такова доказателствено искане да се изиска справка от спортното училище в ***, от която да е видно двамата подсъдими какво са тренирали в това училище, защото се навеждат едни твърдения, които на практика не отговарят на доказателствата.

Това твърдение го чух и пред ВКС, но реших, че колегата там нещо не е схванал, но ето, че и днес се повдига този въпрос. Моят подзащитен няма данни да е тренирал стрелба. Той е спортист по бокс. В мотивите на първоинстанционната присъда има такова твърдение, че моят подзащитен познавал оръжията, защото бил тренирал стрелба.

АДВ. М.: На 30.05 - протокол за разпит на обвиняем от съдебно заседание пред ЯОС. Подсъдимият С. на л. 29 „тренирам спортна стрелба и помолих треньора да стрелям с пушка“. Имам в момента доказателствено искане да допуснете допълнителен разпит на подс.К.С. във връзка с това негово твърдение.

Струва ми се, че този факт е установен с оглед изявлението на самия подсъдим, неговите обяснения и не е дискуссионен въпрос, дали е бил спортувал стрелба, освен ако той не твърди, че не е. Тогава вече възниква такава необходимост. Няма смисъл от искането на адв. А..

ПРОКУРОРЪТ: Относно искането на адв. А. – възразявам. Считаю, че няма да допринесе за изясняване на обективната истина. Относно искането на адв. М. – защитник на подс. Д., не възразявам да бъде разпитан подсъдимия допълнително.

АДВ. К.: Във връзка с искането на адв. А. считам, че същото е неоснователно и моля да не се уважава.

Във връзка с искането на адв. М. считам, че същото следва да бъде уважено и да бъде зададен конкретен въпрос на подсъдимия.

АДВ. А.: Разпит на обвиняем няма, само се депозират обяснения, само защото нашият закон предвижда, че те са доброволни – може да ги дава, може и да не ги дава. Няма такава правна фигура „разпит на подсъдим“. Той може да депозира обяснения, в случай, че

желае, т.е. ако Вие предлагате той да депозира нови обяснения – това е друго нещо, но разпит не можете да провеждате, категорична съм за това. Той вече да каже, дали желае да депозира допълнителни обяснения по повод въпросите на колегата М..

След съвещание съдът намира, че не следва да уважава искането на защитата на подс.С. – адв.А. за изискване на справка от спортното училище във връзка с това, дали подс.С. е тренирал към този момент стрелба.

Счита, че следва да уважи искането на адв.М., защитник на подс.Д., за допускане на допълнителен разпит на подс.С., във връзка с установяване на горния факт, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА ДОПЪЛНИТЕЛЕН РАЗПИТ на подсъдимия К.С..

Съдът прикани подс.С. да даде допълнително обяснения.

ПОДСЪДИМИЯТ С.: Не желая да отговоря на поставения от защитника на подс.Д. – адв.М., въпрос относно това, дали съм тренирал спортна стрелба към момента на деянието.

Страните поотделно заявиха, че нямат други доказателствени искания.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА приложените по делото доказателствени материали.

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателствата и съдебното следствие.

ПРИСТЪПВА към изслушване на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, настоящото производство е започнало по въззивни жалби на частния обвинител по смисъла на чл. 348, ал.1, т.3 НПК, като същият счита, че присъдата на ЯОС е явно несправедлива с оглед наложените наказания на подс. С. и Д., като счита същите за наложени такива, неотговарящи на обществената опасност на двамата подсъдими и желае да бъде увеличено наказанието лишаване от свобода спрямо двамата подсъдими.

Освен това, срещу присъдата са постъпили и въззивни жалби от подс. С., като се сочат всички касационни основания на чл. 348, ал. 1 НПК и се иска връщане на делото за ново разглеждане или изменение на акта, като се намали наложеното наказание. Присъдата се обжалва и от подс. Д. отново на всички основания визирани в чл. 348, ал. 1 НПК, като се желае да бъде намалено наложеното наказание лишаване от свобода.

Срещу въззивното решение на БАС също са депозирани касационни жалби, в следствие на което решението на въззивния съд е отменено, като въззивният съд е посочил и основанията за тази отмяна, а именно е счел, че акта на въззивния съд не е достатъчно мотивиран, по-точно са налице формалните изисквания за мотивация на акта и от същия акт

касационната инстанция счита, че не може да се убеди във волята на въззивната инстанция относно оценката на доказателствените източници и въз основа на тях събраните доказателства, а именно – липсва обстоен анализ на събраните доказателства.

Запознавайки се с присъдата на ЯОС, въззивното решение и решението на касационната инстанция, както и с материалите по делото.- тези събрани от фазата на ДП, тези събрани във фазата на съдебното следствие, въззивните жалби на частния обвинител и на подсъдимите и изложените в тях основания, считам жалбите за неоснователни, че същите противоречат на събраните по делото доказателства, поради което предлагам да не уважавате същите и да потвърдите първоинстанционната присъда на ЯОС, като считам, че обжалваната присъда и мотивите към нея са постановени в пълно съответствие с оглед разпоредбата на чл. 305 НПК.

Първоинстанционният съд е изложил подробни съображения, с оглед на които е счел определени обстоятелства за установени, анализирал е наличния доказателствен материал, направил е правилна преценка на събраните доказателства и е изтъкнал правните аргументи и законни основания за постановената от него присъда. Липсват доказателства, които да опровергават правилността на приетите фактически констатации от първоинстанционния съд. Налице са достатъчно доказателства, които са анализирани, които категорично и убедително подкрепят извода на съда, че подсъдимите са извършили престъпното деяние, т.е. обжалваната присъда не страда от порока необоснованост.

Видно от материалите по ДП, както и тези доказателства събрани във фазата на съдебното производство, не са налице такива пороци регламентирани в НПК, които да съставляват съществени процесуални нарушения накърняващи правото на защита на подсъдимите. По време на ДП и извършените действия от съда по време на съдебното следствие, не са допуснати нарушения, които да водят до отмяна на издадения съдебен акт на ЯОС. Доказателствата по делото се събрани по установения от НПК ред.

Във въззивната жалба, подс. С.Д. твърди, че липсват доказателства за общността на умысла с подс. С. относно придобиването на огнестрелното оръжие, с което е направен опит за убийство и въобще липса на умысел и съпричастност относно възпроизведения изстрел от С. насочен и поразил пострадалия В., т.е. липса на общност в умысла на действията на този подсъдим с подс. С. за извършване на опит за убийство на пострадалия с цел грабеж

Защитата на подс. С. във въззивната жалба твърди, че първоинстанционният съд е следвало да прекрати производството, т.к. обвинението, за което е внесено с квалификация във връзка с чл.60, ал.1, т.2 НК, съдът го е признал за виновен във връзка с чл.63, ал. 1, т. 1 и 2 НК, като счита, че е налице процесуално нарушение. На следващо място съдът не е отговорил, налице ли е хипотезата на чл. 61 НК относно подс. С. и относно обществената опасност на извършеното от него деяние и съдът е следвало да изследва конкретно, в какви прояви се изразява констатираната от съдебномедицинската експертиза депривация по отношение на подс.С. и за пълното изследване е било необходимо да се назначи

допълнителна такава експертиза, която да отговори на този въпрос. В настоящото съдебно заседание бе назначена такава експертиза, която да даде отговор - налице ли е била депривация и в какво се е изразила тя в поведението на подс. С.. Считам, че съдът с извършените действия и събраните с тях доказателства изцяло е изяснил въпроса относно общността на умисъла у подс.Д. и подс.С. по подготовката и реализирането на престъплението, за което говори и самият факт на снабдяване с оръжие от двамата подсъдими – подс. С. се е снабдил с огнестрелно оръжие - пушка, а подс. Д. с газов пистолет, като, както и в настоящото съдебно заседание при проведената очна ставка стана ясно, че двамата са обсъдили извършване на деянието, в което са обвинени на предния ден, преди деянието и в деня на деянието те са взели огнестрелно оръжие, всеки сам за себе си с притежаваното огнестрелно оръжие, скрили са ги в сакове, като и са взели дрехи, с които да преоблекат след извършеното от тях деяние, с цел при прибирането в общежитието те да са с дрехи т.е. евентуално, ако някой посочи извършителите, с дрехи различни от тези на извършителите. В назначената съдебнопсихиатрична експертиза в настоящото производство и назначената допълнителна такава се установи, че действително подс. С. не е бил в състояние на депривация, т.е., той не е следвал поведение, модел на поведение и именно следвайки този модел на поведение, да извърши това престъпно деяние, с цел да бъде значим и известен сред кръга си. Самата съдебнопсихиатрична, по-точно допълнителното заключение на психологическата експертиза, вещото лице заяви, че отговорът на въпрос № 3 по назначената експертиза относно, дали деянието от подсъдимия е извършено поради лекомислие или увлечение, това което тя е дала като заключение, че е извършено поради лекомислие или увлечение, не отговаря на юридическата категория „лекомислие и увлечение“ визирано в НК, а конкретно тя заяви, че се касае за наивност. И тъй като няма категоричност на експертизата и самото вещо лице заяви, че това, което е в заключението е различно от юридическата категория, имайки предвид, проследявайки цялата престъпна дейност на подс. С. от момента на подготовка и уговаряне на деянията, които всеки от подсъдимите следва да извърши в общ умисъл, разпределянето на ролите, а именно, той да снабди огнестрелното оръжие- пушка и патрони, което е и извършил, подготовката, за да заличат следите от престъпното деяние – вземането на дрехи, с които да се преоблекат след деянието с цел да не бъдат разкрити, фактът че умее да борава с огнестрелно оръжие и да извърши прицелване със същото към целта, т.е. в случая таксиметровия шофьор В., възпроизвеждането на изстрел, освобождаването от огнестрелното оръжие, с цел да не бъде разкрит – всичко това говори, че в случая не може да се говори за увлечение и лекомислие, а за едно трайно изградено решение от него да се снабди с парични средства, като за това използва огнестрелното оръжие, като допуска дори и да убие жертвата, с цел да реализира своето престъпно намерение, като за това, че той е обмислил своите постъпки предварително и е могъл да ръководи постъпките говори и фактът, че след деянието, той има едно много последователно поведение с цел, както по време на деянието, така и непосредствено след деянието да заличи следите към него си, като това поведение е демонстрирал и при проведената беседа със служител на МВР, като в продължение на 24 часа той е давал три различни обяснения единствено и само с цел да отдалечи неговата

престъпна дейтелност, като посочва различни версии. Именно проследявайки цялото поведение и факта, че вещото лице заяви, че в случая се касае за наивност, а не за увлечение и лекомислие при извършване на деянието, по юридическата категория т.е. по см чл. 61 НК считам, че извършеното от него не е извършено поради лекомислие и увлечение, а е извършено именно поради корисни цели, като с цел да придобие средствата и да изпълни престъпния си умисъл, за него лишаването от човешки живот е без значение. Важното е той да постигне целта си и след това да заличи следите, т.е. да се укрие от наказателно преследване. Именно цялото това поведение не говори за увлечение и лекомислие, а въпреки младата му възраст, за демонстриране на една упорита престъпна дейност. Действително, деянието на двамата подсъдими е извършено в съучастие, като тези действия са били синхронизирани между двамата, а именно подс. С. да възпроизведе изстрел, с който изстрел той да неутрализира физически пострадалия В. и в това състояние на раненост те да извършат грабеж на паричните средства, като и двамата са допусkali вследствие на техните действия, които предварително са обмислили и възпроизведения изстрел от подс. С., че може да настъпи смъртта на пострадалия В.. Считам, че първоинстанционният съд с извършените действия и събираните с тях доказателства изцяло е изяснил въпроса относно общността на умисъла на подс. Д. и подс. С. по подготовка и реализиране на престъплението, за което говори фактът на разпределяне на ролите между двамата подсъдими по отношение реализацията на плана за извършване на грабеж и използване на огнестрелно оръжие спрямо пострадалия.

В настоящото съдебно заседание от проведената очна ставка също се събраха доказателства относно участието на всеки един от подсъдимите в извършеното престъпно деяние, в което са обвинени и за общността на умисъла между двамата подсъдими. Считам, че първоинстанционният съд с оглед събраните доказателства и изяснената въз основа на тези доказателства фактическа обстановка, правилно е преценил тежестта на извършеното от подсъдимите престъпно деяние, преценил е младежката им възраст, както и обстоятелствата относно редуцирането на наказанието на основание чл. 63 НК за всеки един от тях, като считам, че наложените наказания и на двамата подсъдими отговарят на тяхната личност, младежката им възраст, настъпилите общественоопасни последици и възможността същите да бъдат превъзпитани, поради което предлагам присъдата на първоинстанционния съд да бъде потвърдена като законосъобразна, обоснована и мотивирана и оставите въззивните жалби и допълненията към тях на подсъдимите и частния обвинител без уважение.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, солидаризирам се с казаното от представителя на Апелативна прокуратура относно това, дали деянието е отказано и несъмнен и безспорен начин, умисълът на единия и другия извършител на това деяние, техните цели, техните мотиви за извършване на самото престъпление.

Ще се спра на наказанието, което е наложено на подс. С., който е извършил деянието при условията чл.63 НК. От проведеното разследване е установено, че същият се е запознал с лице, от което е получил бойна пушка. Не се знае колко време е била тази бойна пушка при него, но за самото дело е най-добре същият да заяви, че предишния ден е получил

тази бойна пушка и предишния ден е взел патроните за нея. Двамата подсъдими са се договорили да извършат престъпление грабеж, като правят план, по който да извършат това деяние, а именно да заплашат таксиметров шофьор, да отнемат средствата, които е имал в автомобила и евентуално да отнемат автомобила. Това двамата са го решили заедно на спокойна обстановка и на 11.12 са осъществили това замислено нещо от тях. Подготвили са се с раници, с допълнителни дрехи с цел да се укрият от евентуално разкриване на деянието. Считам, че тези действия извършени от непълнолетното лице въобще не могат да се квалифицират като такива, че са извършени с лекомислие и увлечение. Видно от всички експертизи, такова лекомислие и увлечение няма. По последната експертиза е описал, че има лекомислие и увлечение. Експертът е опитал първоначално състояние и такива факти, които са извън рамките на делото, каквито той е казал на експерта, като единственото нещо, което е заявил е, че съжалява за извършеното, но видно от самата експертиза, въобще не съжалява за това, което е направил. Същият е заявил, че е имал намерение да отнеме, безразлично му е дали при това отнемане ще убие човек или не. След задържането му, както каза и прокурорът, той е разговарял с Б. Д., който е оперативен работник. В рамките за тези 24 часа, за които е бил задържан, същият променя три пъти версията, какво е станало, умишлено е създавал препятствия, за да не може да се установи обективната истина. Да, наистина, той не е длъжен да го прави, но това, че три пъти си сменя версиите, от там може да се направи изводът, че деянието не е извършено поради лекомислие и увлечение. Считам, че ЯОС е установил абсолютно всички факти и обстоятелства по делото, но е наложил наказание за С.Д. на минимално предвиденото. Считам, че в конкретния случай следваше да му бъде наложено наказание не на минимума, а най-малко около 20 г. лишаване от свобода поради това, че същият е спомогнал на непълнолетно лице да извърши престъпление, а и с оглед на пораженията, които е получил моят подзащитен. Само благодарение на навременната лекарска намеса това деяние е в първоинстанционния съд с чл.18 НК. Много малко оставаше да се махне чл. 18 НК, много малко оставаше пострадалият да умре. Това, което е след тези многобройни операции, той продължава да се чувства негативно и физически и психически.

Считам, че следва настоящия съдебен състав да признае Д. за виновен и да увеличи наказанието му в рамките на 20 г. лишаване от свобода.

За подс. С. считам, че наказанието следва да бъде потвърдено.

АДВ. А.: Уважаеми апелативни съдии, с оглед обстоятелството, че настоящото производство е след отмяна на въззивно решение на БАС, като ВКС е съзрял, че в голямата си част защитата е била права обжалвайки съдебния акт и действително, както първоинстанционният съд така и въззивният, са допуснали отстраними нарушения на процесуалните правила, които евентуално рефлектират върху правилното приложение на материалния закон, затова и в настоящото производство е проведено съдебно следствие със събиране и проверка на доказателствата. Вярно е, че въззивното производство като такова е по фактите и правото, но тъй като и пред предходен състав на БАС и пред ВКС съм имала възможност да изложа аргументи, защо считам, че присъдата на ЯОС е незаконосъобразна,

необоснована и несправедлива. Няма да преповтарям аргументите, които вече съм изложила, т.к. те са в кориците на делото, а в това изложение само ще маркирам новите доказателства събрани в хода на въззивното съдебно следствие в светлината на решението на ВКС по настоящото производство.

Продължавам да твърдя, че присъдата на ЯОС е незаконосъобразна, тъй като първия съд си е позволил да постанови съдебен акт нарушавайки материалния закон - именно приложение на разпоредбата на чл. 63 НК, като пак казвам, че поддържам аргументите изложени в допълнението към въззивната жалба. Факт е обаче, че предходният съд състав на БАС не отговори на тези въпроси, а в отменителното си решение ВКС е приел, че са допуснати нарушения и приема, че едва след отстраняване на всички допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, следва да бъде приложен правилният материален закон. Смятам, че в конкретния случай моят подзащитен С. по обвинителен акт е привлечен за едно престъпление, със съдебния акт е осъден по друго такова, тъй като разпоредбата на чл. 63 НК е част от материалноправната норма, която следва да бъде приложена. Няма да разказвам на съда ТР № 2/2002 г. на ОСНК, но така или иначе, именно с обвинителния акт се създава рамката за доказване в едно наказателно производство, а няма искане за изменение на обвинението по реда на чл. 287 НПК в първата инстанция и няма защо, няма как, недопустимо е едва с присъдата, подзащитният ми да узнае, че съдът се е решил да приложи друг материален закон.

Другият въпрос, който беше поставен на вниманието на настоящия състав, е с оглед обстоятелството, че към момента на извършване на деянието, подзащитният ми е бил на възраст 14 години и 4-5 месеца и стоеше въпросът относно приложението на разпоредбата на чл.61 НПК. Отново съм изложила достатъчно и подробни аргументи в допълнението към въззивната си жалба, в кои случаи може да бъде приложена тази разпоредба. Много слушах днес относно изслушаните пред настоящия състав два пъти на вещи лица изготвили психолого-психиатричната експертиза още на ДП, които бяха категорични, те аргументираха становищата си, че тази експертиза, която всички знаем, че е задължителна, когато се касае за такова деяние и по тази причина е била назначена с дежурните въпроси в хода на ДП. Едва при изслушването на експертите в хода на съдебното следствие и въззивното такова, при задаване на допълнителни въпроси се изясни и обстоятелството относно наличие или липса на лекомислие или увлечение, който въпрос беше изяснен действително с разнищване и изясняване на понятието „депривация“. Докато психологът А. приема, че по отношение на моят доверител е била налична тази депривация, тъй като той не е отгледан от собствените му родители, а от баба си и и дядо си, липсвали са му тези модели на подражание, то по настояване и искане на държавното и частно обвинение беше назначена в хода на въззивното съдебно следствие допълнителна психологическа експертиза, по която вещото лице днес също потвърди, че подзащитният ми към момента на извършване на деянието, е действал поради лекомислие и увлечение. Единственото разминаване в това е, че този експерт приема, че моят подзащитен не е бил в състояние на депривация, т.к., от баба си и дядо, от които е отгледан, получавал цялата обич, която била

заместила майчината и бащината грижа. Правно релевантният въпрос, този който е предвиден в чл. 61 НК, отговорът на този въпрос е един и същ, както от заключенията на вещо лице Ц. и А., така и от разпитаната днес психоложка. Дали съдът ще приеме, че тези заключения и че в случая следва да приложи разпоредбата на чл. 61, ал.1 НК – това е правен въпрос, който съдът след анализ на доказателствата в тяхната съвкупност ще прецени. Пак казвам, в допълнението към въззивната жалба съм изложила аргументи относно приложението на тази разпоредба, които аргументи получиха потвърждението си с тези експертизи и аз смятам, че основателно е искането ми за приложението на разпоредбата на чл. 61, ал.1 НК по отношение на подс. С..

По отношение на допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила. Така както твърдим от предходното разглеждане на делото във въззивната инстанция, така както в решението си ВКС изрично е посочил, че показанията на св. Д. са недопустим доказателствен източник, те са негодни такива доказателствени средства-протоколите му за разпит, не могат и не следва да бъдат ползвани при обсъждане на доказателствата по делото. Докато този състав на ВКС, който е разглеждал настоящото производство е бил по-мек в изказа си, то моля да имате предвид при постановяване на съдебния си акт произнасянето по Решение №202/1.09.2020 г. по НД № 712/2019 г. на Второ НО на ВКС, който се е произнесъл по съдебен акт на БАС, но този състав е бил доста по-остър, като казва, че използването на „беседи“ от оперативни и полицейски служители при задържани лица, които после са разпитани в качеството на свидетели, не могат да доведат до нищо друго, освен до поредното осъждане на България от ЕСПЧ за нарушение на чл. 6 ал.1 вр чл.6, ал.3 от ЕКЗПЧ, поради продължаващо неспазване на задълженията им, като са посочени дела по които България е страна. Категорично, тези беседи, на които се позова днес в съдебно заседание и държавното и частно обвинение, са негоден доказателствен източник. Те не могат да обосноват нито оправдателна, нито осъдителна присъда. По тази причина, факт е, че при постановяване на първоинстанционния съдебен акт ЯОС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила. Вярно е, че то е от категорията на отстранимите такива и доколкото този състав от фактите и правото би могъл да ги поправи с повтарянето на определени действия. Но, ако можете да изключите показанията на Б. Д. и полицейските служители, аз не считам, че въззивният съд може да промени обв.акт по отношение на материалната норма, която е заложена като обвинение спрямо моя подзащитен, поради което това отстранимо съществено нарушения на процесуалните правила не би могло на този етап да бъде отстранено.

Другото съществено нарушение на процесуалните правила, което смятам, че настоящият състав не би могъл да отстрани, е липсата на отговори на въпросите по реда на чл. 248, ал.1 НПК от страна на защитника на другия подсъдим пред първата инстанция. Тъй като аргументи и в тази насока съм изложила в допълнението си към въззивната жалба, отново няма да се спирам на това. Тези факти са част от делото и продължавам да считам, че настоящият състав не би могъл да ги преодолее, макар и с подробно съдебно следствие. Както казах няма да преповтарям всичко, ще се спра само на доказателствата които са

събирани пред настоящата инстанция. По отношение на обсъжданата от държавното обвинение съдебно-балистична експертиза, която пред настоящия състав беше изслушана в качеството ѝ на допълнителна комплексна съдебномедицинска и балистична експертиза, моля съдът да има предвид отговора на този въпрос, който между другото е абсолютно същият и идентичен при предходната балистична експертиза при предходния състав на БАС, че произволен изстрел с изследваното оръжие без натискане на спусъка, е възможен само тогава, когато се нанася силен удар в долната част на приклада, с цев насочена на горе в твърда повърхност. Както разбра съдът, по делото има незначителен брой протоколи за оглед на местопроизшествие. Никой не си е направил труда да фиксира мястото, в който и да е от всичките тези протоколи, където се е намирал моя подзащитен тогава, когато се твърди, че е възпроизведен въпросният изстрел. Никой не си е направил труда от разследващите органи и съответно от наблюдаващите прокурори, в някои от тези протоколи да се фиксира, каква е повърхността на това място, т.е. възможността този изстрел да е произведен по начина, по който твърди моят подзащитен, е много по-вероятна от невероятните преживявания, които в днешно съдебно заседание разказват държавното и частно обвинение. Какво си е мислил, как е постъпил. Какво си е мислил – това са факти от вътрешният мир на човека и по тях съдим само от външните прояви. По делото има изслушани експертизи, установена е тази психологическа незрялост на подзащитния ми към момента на извършване на деянието, което експертите са оценили като лекомислие и увлечение, т.е. какво точно си е мислил един 14-годишен тийнейджър, е нещо, което според мен никой от нас не може да предполага, още по-малко път то да залегне в един съдебен акт.

Ето защо, аз считам, че тази експертиза, която цитирах - комплексната съдебномедицинска и балистична експертиза, на практика доказва твърденията на подзащитния ми относно начина на произвеждане на въпросния изстрел, тоест, дали този изстрел е бил целенасочен или е случаен такъв. Това се потвърждава и от обстоятелството, че както стана ясно, но с оглед местонахождението на проектила се приема, че е било отдолу нагоре, т.е. това, което твърди моят подзащитен на практика е вярно, имайки предвид, че пострадалият е мъж, който е висок по мое виждане около 2 метра. Моят подзащитен преди 4 години и 3 месеца беше по-нисък от мен, макар че сега е с две глави по-висок от мен. Съобразно неговият ръст, съобразно всички твърдения, че към момента, когато е произведен изстрела той е бил в легнало положение, всичко това доказва твърдението ни за един случаен изстрел. Защо се спирам на това? Защото от първия ден твърдя, че доказателствата по делото, включително признанията на двамата подсъдими касаят престъпно деяние, което може да се характеризира като опит за грабеж, но в никакъв случай придружен с опит на убийство. По отношение на тази квалификация доказателствата са на база предположения, те са събирани отзад напред с оглед състоянието на пострадалия, т.е. правим изводи за умисъла на подзащитния ми и другия подсъдим по това, което е установено като причинено телесно увреждане, а не така, както би следвало да се разследва и да бъде установено с всички допустими доказателствени средства, какъв е бил техният умисъл. Всичко това, макар и чисто схематично, смятам, че прави нашата въззивна жалба основателна такава и моля съда, ако приеме, че твърдените и констатирани от ВКС съществени нарушения на

процесуалните правила не биха могли да бъдат отстранени при настоящото разглеждане, то ще Ви моля със съдебния си акт да отмените присъдата на ЯОС и върнете делото за ново разглеждане, за да бъдат отстранени тези нарушения.

Ако приемете, че с настоящото въззивно съдебно следствие настоящият състав е в състояние да отстрани допуснатите съществени нарушения, то ще Ви моля със съдебния си акт алтернативно да приемете наличието на чл. 61, ал.1 НК спрямо подзащитния ми С. и изпълните предвиденото в него развитие на наказателното производство спрямо него, а в случай, че приемете, че с възпитателна мярка не биха могли да бъдат постигнати целите на наказанието, то ще Ви моля поне да приемете, че заключенията на вещите лица в тази насока, са доказателства за наличието на чл. 55 НК-многобройни смекчаващи вината обстоятелства и определите наказание на същия, което да отговаря на условията за отлагане на изтърпяването по реда на чл.66 НК. Смятам, че така наложеното наказание от първоинстанционния съд, а именно шест години лишаване от свобода е несправедливо по отношение на подзащитния ми, като дори и при допуснатото нарушение на материалния закон по разпоредбата на чл. 63 НК, съдът е определил наказание над средния такъв предвиден, а при идентична обстановка по отношение на другия подсъдим е определил наказание под абсолютния минимум. Аргументи в тази насока няма в мотивите на първоинстанционния съд, поради което считам така определеното наказание за явно несправедливо в смисъла на закона.

Моля в този смисъл да постановите Вашия съдебен акт.

ЗАЩИТНА ПОЗИЦИЯ НА ПОДСЪДИМИЯС.: Присъединявам се към това, което изложи адв. А..

АДВ. М.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам въззивната жалба на колегата срещу първоинстанционния съдебен акт, в която същият е развил своите доводи за неправилно приложение на материалния закон, за наличие на съществени процесуални нарушения по време на разглеждане на процеса и за неправилна оценка на съответно приетите фактически положения.

От колегите от държавното и частно обвинение в днешно съдебно заседание чухме становища свързани с правилност, законосъобразност и обоснованост на съдебния акт, неговата пълнота и разкриване на обективната истина, която е основна цел на наказателните производства. Това становище няма как да бъде споделено и възприето като установено на базата на постановеното отменително решение на ВКС, в което върховните магистрати са направили своите точни, правилни, верни и законосъобразни констатации, които са довели до процесуалната необходимост на пълната отмяна на атакувания въззивен съдебен акт. Ако зачетем внимателно съдържанието на касационното решение, там ще открием и директно отправена критика към крайните изводи и оценъчната дейност по фактите на ЯОС, което повелява на Вашето внимание доста отговорности и процесуални задължения. На практика тези констатации на отменителното решение говорят за това, че съдът абсолютно лекомислено и това са между другото тези процесуални грешки са мултиплицирани от

предходната въззивна съдебна инстанция, са свързани с абсолютно ненаправения анализ на гласните доказателства, което означава, че върху Вашите плещи тежи цялото това процесуално задължение, сега наново да направите задълбочено и пълно изследване на всички гласни доказателства по това наказателно производство, като съдът много лекомислено се е плъзнал по тази тангента, за това че в края на краищата става въпрос за приложение на диференцираната процедура по чл. 371, т.1 НПК, т.е. това производство, в което са били приобщени съответните протоколи от ДП с тяхното прочитане и приобщаване. Да, но както казва ВКС не изключва процесуалните задължения на съдилищата на конкретните инстанции много внимателно да проследят съдържанието на тези гласни доказателства, да ги съпоставят едно спрямо друго, да оценят тяхната противоречивост и в края на краищата и да стигнат до своите крайни изводи на базата на един подробен анализ, а не на декларативни изказвания, свързани с това, че те са взаимно допълващи се, подкрепящи се, обосновани или непротиворечави. Да, но за да се достигне до тези крайни изводи, съдът трябва да ги проследи като конкретна фактология, съдържание и твърдение. Това не се е случило. Директно отправената критика на л. 5 по отношение на служителя Б. Д., на практика това не е дискуссионен въпрос, той трябва да бъде изключен от доказателствената съвкупност на гласните доказателства, т.к. ВКС е категоричен в изводите си, че по този начин не могат да бъдат заменени първични с производни доказателства, а пък и в конкретния случай при наличието на такива да бъдат подменяни с оперативната беседа на служителя. Неговите показания, те не са драматични, те не са свързани въобще и с обвинението, което е повдигнато на моя доверител, те по-скоро касаят другия подсъдим. Така или иначе, понеже се черпят някакви доказателствени аргументи в днешно съдебно заседание от съдържанието на тези показания, с оглед отменителното решение мисля, че това не е особено проблемен въпрос и свидетелските показания на Б. Д. следва да бъдат изключени от доказателствената съвкупност по делото. ВКС на л. 7 е констатирал много внимателно, че по основните факти, които са взели на това наказателно производство, това в конкретния случай са обясненията на двамата подсъдими и на самия пострадад, който е бил на мястото и е имал своите определени възприятия, въпреки това, че той е получил едно изключително очевидно болезнено нараняване, което все пак малко или много тази болка се отразява на способността му той да възприема в една или друга степен определени детайли, факти и обстоятелства. Така или иначе ВКС е констатирал, че подходът, на който се прави тази оценка, съпоставка с обясненията на двамата подсъдими, е неправилна и БАС и първата инстанция – на л. 17 в мотивите на ЯОС, там се говори за липса на житейска логика и достоверност на обясненията на С.Д.. Това е изключително неправилен подход и това е касационна констатация, това не е някакво мое съждение. Липсата на конкретно тълкуване на твърденията и съпоставянето на тези твърдения на подсъдимите с фактите по делото и всички други доказателствата, с твърденията за някаква житейска логичност или липса на такава, са залегнали в основата на първоинстанционната присъда, която ги е некретитирала в определени части и то по основни факти. В конкретния случай критиката в отменителното решение е свързано и с неправилното приложение на материалния закон, който е написан на л.8, последния абзац, т.е. на базата на допуснатите

множество процесуални нарушения, свързани с оценката на фактите и начина, по който те са интерпретирани. Ами предположенията и хипотезите за разпределението на ролите, което констатира ВКС. От къде се черпи доказателствена информация, че имало конкретно разпределение на ролите, примерно: С.Д. казва на С.: отиваш в канавката, заставащ точно на това място и започваш да се прицелваш с бойната пушка, която да поразии таксиметровия шофьор, за да му вземем парите“. Къде има такива доказателства в рамките на наказателното производство. Четох много внимателно обясненията май месец които са дали двамата подсъдими пред ЯОС. Във всички варианти, особено за С., има доста съществени противоречия, има липса на достоверност по много от фактите, но по най-важният и ключов факт и двамата подсъдими са последователни в твърденията си, че не е имало уговорка този човек да бъде прострелян смъртоносно. Къде са доказателствата, че С.Д. знае, че тази пушка е огнестрелно оръжие, което може да поразява жили цели. Да, в днешната очна ставка се събраха няколко важни сведения, които съдът ще си ги включи по най-добрия начин в мотивите, обстоятелството, че и двамата са имали свои собствени сакове, нещо, което при предходните разглеждания не е било известно. Обстоятелството, че в тези сакове са поставени оръжия, обстоятелството днес, че С. ни каза че е сложил червено горнище, а преди казваше, че е на другия подсъдим, т.е. те са си взели дрехи и оръжие, няма спор. Колегите са прави, че е имало подготовка. Всяко едно престъпление, което е част от човешката дейност и престъпната дейност е част от човешката дейност, тя е свързана с едно планиране и обмисляне. Решението за престъпление някой път се взима и инцидентно. В конкретния случай, да, има доказателства, че имало известна планировка и тези доказателства изхождат от самите подсъдими. Няма други свидетели, които да кажат „ние видяхме и чухме как двамата се уговориха какво да правят“. Самите те излагат факти и обстоятелства. Между другото това нещо се премълчава от съдебните инстанции до тук, при разглеждане на делото. Техния принос за разкриване на обективната истина, защото в голяма част от обясненията на подсъдимите те са кредитирани от ЯОС и после, когато се занимава вече с наказанието, там няма абсолютно никакво юридическо значение.

След като става ясно, че те са планирали извършването на грабеж, за това има доказателства, откъде да черпим ние аргументи по отношение на квалифициращото обстоятелство, че те са се уговорили да убият човека, който е трябвало да бъде ограбен, още повече, пак, както казвам, къде са доказателствата, че Д. е знаел, че това е преработена атипична огнестрелна пушка. Да не говорим, тук прокуратурата пък изпада в един супер nonsens - от една страна твърдят, че е използвано огнестрелно оръжие. Тогава е следвало в обвинителните диспозитиви – къде е обвинението по чл.339 НК. Нали се твърди по балистична експертиза на ДП, че това е бойно огнестрелно оръжие. За да упражняваш фактическа власт върху такова оръжие, това си е съставомерно деяние и прокуратурата, въобще, това няма никакво значение за тях очевидно. Така или иначе, Вие ще работите с такива доказателства, каквито има в материалите по делото. Огнестрелно оръжие, в кой момент се изведе тази общност на умисъла, която връзва Д. към цялата картина, че са се уговорили да прострелят пострадалия и в кой момент. Тук се прави нещо много интересно с неговото оръжие, това е газсигнално оръжие, това не е огнестрелно оръжие. Газсигналното

оръжие означава, че от цевта, от дулото могат да излизат ракети за нова година или газ от газовите патрони. От там не излизат проектили. Балистичната експертиза обсъжда някаква хипотеза за смъртоносно нараняване, евентуално в литературата имало някъде такъв похват за евентуално нараняване. Газовото оръжие може да нарани, може да обгори, ако се произведе изстрел от близко разстояние, може и да убие животно заради сълзотворната газ, която има в боеприпаса, но в конкретния случай това оръжие не може да се третира като огнестрелно. Даже виждате, че разстоянието, от което са произведени изстрелите от Д. по отношение на А.В. даже не са го и обгазили. В неговия разказ той не съобщава, че облак от газ или лютене в очите или някакви други такива поражения, от които той да е пострадал при тези изстрели, което означава две неща – първо, че или разстоянието е било доста далечно или самият подсъдим не е знаел с какви боеприпаси евентуално е снабдено това оръжие. Днес чухме, че от някакъв ловен магазин купували газови патрони. Да, ако изстрелът е произведен от метър и половина-два, това нещо ще се усети като разпръскване на газта от самия пострадал. Освен това, поведението на Д. по време и на първото возене с такси също не е без значение. Обстоятелството, че ако е имало планировка да се извърши грабеж на таксиметровия шофьор, защо не се е случило по отношение на свид. П.? Това са едни млади, неориентирани хора, които са се чудили какво да се въртят в тази тъма. Да, имало е някаква идея, но са били толкова объркани и неясно със себе си и това, което трябва да се случи. Слушаме тук за хладнокръвна, внимателна планировка.

Моля да обърнете особено внимание на обстоятелството, че от материалите по делото става ясно, че не е имало преобличане от страна на моя подзащитен. По отношение на С. не мога да твърдя, той твърди, че те са се преоблекли и двамата, но по отношение на моя доверител е установено, къде е намерено неговото долнище на анцуга, което е било възприето от свид.П., т.е. таксиметровият шофьор е възприел по какъв начин С.Д. е влязъл в таксито. Долнището на анцуга така, както го е описал във въззивната си жалба е намерено на точно място и констатирано от огледния протокол и то е било пропито с кръв от ножа, който, когато е тръгнал Д. да бяга се е намушкар. Планиращият опитен грабител, който се е набол на нож, който му е бил в джоба, защото е изпаднал. Въпросът с преобличането е абсолютно оборен по отношение на Д. на базата на приложените в материалите по делото веществените доказателства. Обстоятелството, че моят доверител не е имал знание въобще какво представлява огнестрелното оръжие ползвано от другия подсъдим е абсолютно подкрепен не само от неговите обяснения, но и от всички други факти по делото. Виждането на тази пушка не означава, че той автоматично е на ясно, че това е огнестрелно оръжие.

Моля да приемете, че в конкретния случай по отношение на С.Д. като юридическа и правна конструкция и фигура, са налице основания за понасяне на наказателна отговорност по отношение на основния състав на чл. 198 НК, вр. чл.18 НК, т.е. че има известна проява на насилие по отношение на пострадалия, която обективира съответни действия, че е имало идея за отнемане на парични средства, без да се стига до някаква крайност, което се твърди и от самите подсъдими. Няма нито едно друго доказателство, което да оборва това тяхно твърдение. В конкретния случай става въпрос за класически ексцес на умисъла. Моят

доверител не може и не следва да носи наказателна отговорност за това, което се е случило в повече и за което той не е имал идея, че ще се случи. Позволих си да извадя лекции по наказателно право на проф.Филчев, който е доста добре познат и човек от практиката и наказателноправната доктрина, който е достатъчно авторитетен на базата на неговите тълкувателни, неговите решения в качеството му на върховен съдия, всички сме ги ползвали в практиката си ежедневно и знаем за какъв титулован юрист става въпрос.Раздел 5 от труда му на стр.225 – обсъжда много внимателно константната и последователна съдебна практика на ВКС, която се ръководи от разбирането, че при ексцес, когато поведението на някои от съучастниците надхвърли общия умишъл за извършването в повече, не отговарят останалите съучастници. В унисон с това разбиране е и Решение № 236/1973 г. на Второ НО. Особено добре изведено, отбелязано в труда, че в раздел 7 в доктрината е общоприето в практиката също, че участието в една от двете части на съставното престъпление представлява участие в цялото и следва да се квалифицира като съизвършителство в съответното престъпление. Това положение обаче според Филчев се нуждае от съществено уточнение: „за да е налице известно съизвършителство, виновният трябва с участието си в едното деяние да е съдействал за осъществяване на другото. Това изискване е необходимо и за квалифициращите обстоятелства на състава по престъплението. Къде от доказателствата по делото са налице такива, че Д. е подбуждал и е осигурявал оръжието, с което е наранен постр.В. под каквато и да е форма на другия негов съпроцесник? Никъде. Оценката на фактите по това дело, тяхното коректно интерпретиране и съдържание води до извод за извършване на съвсем различни престъпления от това, за което моят доверител е бил осъден. Шестнадесет години лишаване от свобода. В днешно съдебно заседание чухме колегата К., че са му малко, че трябва да станат 20. Това, първо няма как да бъде прието като правно, разумно и законосъобразно на базата на това, че най-малкото, в конкретния казус не е приложен верния материален закон. Няма как при осъществен състав по реда на чл. 198, ал. 1 в условията на чл.18 НК да се наложи такова наказание, така че само на материалноправно основание тази претенция следва да отпадне. Въпросът е по-скоро наша преценка и молба, дали ако се приложи верният текст на закона, вярната буква на закона – чл. 198, вр. чл. 18 НК, това момче трябва да бъде лишено от свобода.

Молбата на защитата е в рамките на престъпния състав по чл. 198 НК Вие да определите наказание в условията на чл. 66 НК, защото първо – моят доверител не е осъждан, млад човек, както не се спори, олимпийска надежда в спортните среди, обстоятелството че с обясненията си всеки един от двамата малко или много допринася за изясняване на фактическите положения по делото. Казаха колегите – никъде не се вижда съжаление. То е изказано и е документирано в протоколите по делото. Доколко то е искрено или не - всеки един човек, който го съобщава, той си знае за себе си и никой от нас не може да каже, колко искрен е и до каква степен, но след като се изказва, значи има мисловен процес, който се оценява. Обстоятелствата свързани с личността на моя доверител, неговата възраст и най-вече - не е обсъден каузалния принос – може ли при положение, че това момче, при положение, че пушката не е в него, това нараняване не седи на неговите плещи. Да се претендира да се налагат 20 г. лишаване от свобода или 16 години да останат, това са

наказания, които са присъщи за квалифицираните убийства, които са довършени. Тук ние сме свидетели на една присъда, която напълно погасява живота на този млад човек занапред.

Слава богу момчето е било простреляно много опасно, много рисково. Благодарение на лекарите е бил спасен. Медицинската документация говори за възстановителен процес, т.е., че са преодолените тези последици от прострелването, което не е свързано с действия на моя доверител.

Поради всички тези аргументи, моля да измените присъдата на ЯОС като приемете, че са налице доказателства за друго престъпление, такова по реда на чл. 198 НК в условията на опита - чл. 18 НК, т.к. не е отнета конкретна сума от пострадалия и да наложите наказание в предвидения размер за този състав, като моля същото бъде отложено по реда на чл. 66 НК.

ЗАЩИТНА ПОЗИЦИЯ НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Поддържам казаното от адв.М..

Съдът приключва изслушването на съдебните прения и дава последна дума на подсъдимите.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ С.: Съжалявам за станалото. Този човек не ни беше направил нищо в крайна сметка.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ Д.: Няма как да върна времето назад. Надявам се човекът да е добре за в бъдеще, да се възстанови напълно.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, съчете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 16.46 часа.

Председател: _____

Секретар: _____